

אויצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

קנקן חדש מלא ישי

בשנת 'הצ'ר"ת בית השם' ליקט והביא לדפוס החסיד הנגלב הרה"ח ר' שמואל הורביץ זצ"ל את כל השיחות והסיפורים השייכים לתורות שליקוטיו מוהר"ן - מהספרים: חיי מוהר"ן, שיחות הר"ן, עלים לתרופה ושיר ידידות, "אשר בזה יש התעוררות גדול בכל מאמר ומאמר. כי אינו דומה הלומד המאמרים סתם, מהלומד ויודע גדולת כל מאמר ואך נאמר והמניעות והמסירות נפש שהיה אצל כל מאמר" (מתוך שער הספר).

והנה זה עתה התעוררו חברי מוכן 'לשון צדיק' - אשר ידם רב להם בהאדרת שם רבינו הקדוש על ידי הפצת אורו - להוציא לאור, בספר הדור ומנוקד, את חלק השיחות והסיפורים שליקט רבי שמואל הורביץ מהספר עלים לתרופה - כדי להחיות עם רב.

הפצה ראשית: 050-4103346

אוצרות - מידע אומן

אנשי הצדיק וכלל הנוסעים מוזמן לזמן לפקוד את ציונו הקדוש, מתחבטים לפעמים בשאלת מוז האויר באוקראינה, כאשר עליהם להערך בבגדים מתאימים.

לשם כך קיים מדור מיוחד, 'מידע אומן', במערכת השמע 'אוצרות ברסלב', בו מושמעו מדי שבוע הטמפרטורות החזויות ל-5 הימים הקרובים, יחד עם מגוון ידיעות ומידע חשוב ונוחץ לנוסעים אומנה. לעדכונים שוטפים - הכנסו למערכת השמע 'אוצרות ברסלב' 02-9950000 והקישו: 2.2.

חוק. הלימוד היומיומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כז	נח.	נב	רנה רנו	קנו
א	כח	נח:	נג	רנו רנה	עיווכין ב
ב	כט	נט.	נד	רנט רס	ג
ג	א	נט:	נה	רסא רסב	ד
ד	ב	ס.	נו	רסגר רסד	ה
ה	ג	ס:	נז	רסה רסו	ו
ו	ד	סא.	נח	רסז רסח	ז

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
בארה"ב 718-8552121 (1)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחעם א. ברזעקי

לכה דודי נצא השדה...

מותר לנו לדבר על משהו שעדיין לא מקובל? אם כן, ברצוננו לשוחח מעט על היציאה לשדה... אלא דאגה, בקרוב ממש יהפוך הדבר למשהו רשמי ומוכר; וכדבריו של מוהר"ן: "עוד יהיה זמן, שיהיה הדרך הזה - של היציאה לשדה להתבודדות בלילה - דרך כבושה לרבים. כמו עכשיו הוא דרך כבושה בכל בוקר להניח תלית ותפילין" (השתפכות הנפש, נט).

לא לחינם בחרנו השבוע לדבר על כך, "כי הנה הסתיו עבר, הגשם חלף הלך לו. הניצנים נראו בארץ, עת הזמיר הגיע", והזמן גרמא להיזכר שמלכד בית יש גם שדה...

שח רבינו בתחילת חודש ניסן ואמר: "בחורף כל העשבים וכל הצמחים כולם מתים, כי בטל כוחם בחורף, והם אז בבחינת מיתה. וכשבא הקיץ, כולם נתעוררים והיים. ואז טוב ויפה מאד כשיוצאים לשוח בשדה 'שיחה זו תפילה', ותחינה ותשוקה וגעגועים להשם יתברך" (שיחות הר"ן, נז).

"כשאדם מתפלל ומפרש שיחתו בשדה, אזי כל העשבים וכל שיה השדה כולם באים בתוך תפילתו ומסייעין לו ונותנין לו כח בתפילתו ושיחתו"

ואכן, אנשיו של רבינו, כמושך כל הדורות, הלכו בדרך זו. ועל אף היותם דרים בכרכים סואנים, מצאו את השביל הצדדי שלקח אותם - מדי יום או מדי פעם - למעבה יער, שם עסקו גם הם בהתבודדות לפני השם.

הם ידעו היטב שלא מדובר כאן בלוקסוס, וגם לא בחוויה רוחנית מרגשת, אלא בתכלית הבריאה! שהרי הבורא לא ברא את עולמו אלא בשביל עם ישראל, "ועיקר הכוונה שברא כל העולם בשביל ישראל, היה כדי שישאל יעשו רצונו, ושיחזרו וידבקו בשרשן... שיבטל עצמו לגמרי, עד שיהיה נכלל באחדותו יתברך" (ליקוטי מוהר"ן, נב).

ומאחר שזוהי מטרת הבריאה, הופכת ההתבודדות ביער להכרחית. שהרי "אי אפשר לבוא לידי ביטול, כי אם על ידי התבודדות. כי על ידי שמתבודד ומפרש שיחתו בינו לבין קונו, על ידי זה הוא זוכה לבטל כל התאוות והמידות רעות, עד שזוכה לבטל כל גשמיותו ולהיכלל בשרשו... על כן צריך שילך לבדו בלילה, בדרך יחיד, במקום שאין שם אדם; ושם ילך ויתבודד, ויפנה לבו ודעתו מכל עסקי עולם הזה, ויבטל הכל, עד שיוכה לבחינת ביטול באמת" (שם).

הן אמת שההתבודדות טובה ומועילה תמיד. "אני משמח עצמי" - כותב רבי נתן - "על המעט דמעט שזכיתי לפעמים לקיים מעט מזה, וגם מה שזכינו לפרש שיחתנו ביום, הוא גם כן יקר מאד מאד, כי לאו כל אדם זוכה לקיים כל הנ"ל בשלמות, ואשרי הזוכה להתבודדות אפילו ביום. אבל אשרי ואשרי הזוכה לקיים בפשיטות 'הניעור בלילה', עד שיוכה להיכלל וכו'. יהי חלקנו עמהם לעולם" (עלים לתרופה, ה' ואתחנן ת"ר).

לרוב האנשים מוכר היער כמקום לבילוי, או להפוגה קצרה משאון החיים. אך לאבותינו היה היער מקום בו יצאו לשוח את לבם לפני ה'. שם בין שיחי השדה שפכו את לבם לפני בוראם, שיוציאם ממאסר החומר ויזכו לעבדו ביראה.

כך עשה יצחק אבינו, אשר יצא לשוח בשדה; וכך עשו שאר האבות שהיו רועי צאן, ובילו את ימיהם ביערות. כך נהג דוד המלך, וכך גם נהג צאצאו הבעל שם טוב. "וכן כל תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זכר צדיק לברכה, הלכו בדרך הזה. עד שבא נכדו הוא אדונו מורנו ורבינו הקדוש, אור האורות, אור הגנוז והצפון, הרב רבי נחמן מברסלב וצוק"ל, וחידש הדרך הישן והקדוש הזה שדרכו בו אבותינו מעולם, ועסק הרבה בתפילה ותחנונים והתבודדות בשדות וביערים. והוא האיר עינינו בחשכת אפלתנו, ללמד אותנו דרכים ישירים איך להתנהג בזה. ואמר פעם אחת לאנשיו: 'תנו לבכם לי ואוליך אתכם על דרך חדש שהוא הדרך הישן שדרכו בו אבותינו מעולם'" (השתפכות הנפש, הקדמה).

רבינו הקדוש לא הסתפק בכך שסיפר לנו על התבודדות בשדה; הוא רצה להעניק גם לנו, אנשים פשוטים, את המתנה הנפלאה הזאת. הוא יחל לכך שההתבודדות בשדה לא תהיה רק מושג נשגב הנוכר בסיפורי צדיקים, אלא תהפוך לנחלתו של כל אחד מאתנו.

הלימוד עצמו עושה את העבודה

אותם הקרבנות ומעשה הקטורת, עד אשר נחשב כאילו הקריבים והקטירים. כך גם ההוגה בתורתם של צדיקים – בנוסף לכך שהתורות מלמדות אותו כדת מה לעשות, הם גם מעוררות את ההארות אשר עליהן הוא לומד, כך שהלימוד עצמו גורם לו לחזור למוטב (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן, הערה ד).

מעתה, כשאנו באים להגות בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, עלינו לחפש – מלבד עצות ודרכים – גם את אורו של רבינו הקדוש הזורה עלינו באמצעות תורתו.

כל כך מסוגל הלימוד עצמו בליקוטי מוהר"ן, עד שניתן לפעול ישועות ורפואות על ידי עצם הלימוד של התורה העוסקת בנושא שבו אנו נזקקים לישועה.

והם מסוגלים מאד גם בענייני הגוף, לכל מאורע ותלאה שעובר על האדם, שילמד ויעסוק הרבה בהתורות המדברות מעניין זה, ובהתפילות וההלכות ממוהר"ן ז"ל שנבנו עליהם. והעיקר היא האמונה, כי על ידי זה נתקשרים ונכללים בעת עוסקו בהם, ברוחם ונשמתם השורה על אנפי דבריהם הקדושים. וגם על ידי האמונה לא יימלט מכמה נקודות טובות של השתדלות בכל לב ונפש לקיימם ולעשותם, שעל ידי זה יוצא מכה אל הפועל כח סגולותיהם, לפעול פעולות גם בגשמיות – וכאשר שמעתי בזה כמה מעשיות מאנ"ש" (ביאור הליקוטים, פתיחה לתפארת הליקוטים).

קדשו הנורא והנפלא מאד וגילה לפניו הענין הזה. ומורנו הרב רבי נתן זצוק"ל, בשמעו איך שמגלה לפניו ענין הזה שעשה מדעתא דנפשיה (= מדעת עצמו), ומה שזוכין על ידי זה, וגם מעוצם הרגשותו בנעימות הדברים הקדושים האלה – נתבטל מגשמיותו, ניצעק בקול ואמר: גיוואלד! ארוצה נא בשוקים וברחובות ואצעק: אהה! מה הם חושבים לנפשם?! ומגודל תבערת לבבו, עד שממש יצא מגדר אנושי, רצה באמת לרוץ ולצעוק כנ"ל. ומיד חטף אותו אדונו מורנו ורבונו זכר צדיק לברכה כבגדו, ואמר לו: 'עמוד! כי לא תפעל כלל'. שטייא, דוא וועסט ניט פועלין" (חיי מוהר"ן, כג).

כשנתבונן בסיפור זה, נגלה משהו עצום:

דווקא 'תורה' זאת, בה מדבר רבינו הקדוש על ביטול הישות, גרמה למוהר"ן להגיע למצב של ביטול גמור "עד שממש יצא מגדר אנושי".

ללמדנו, שכשרבינו הקדוש אומר תורה, מלבד זאת שהוא מלמד אותנו על ידה מה לעשות, הרי הוא משפיע עלינו את ההארה אשר עליה הוא מדבר בתורתו זו.

כשם שהקורא פרשיות הקרבנות והקטורת – מלבד זאת שהוא לומד מהם את דיני הקרבנות והקטורת, הרי הוא גם מעורר בקריאתו את ההארות הרוחניות של

"דע שעיקר הביטול, שאדם מבטל ישותו ונעשה אין, ונכלל באחדות השם יתברך, אין זה אלא על ידי התבודדות. וההתבודדות צריך מקום וזמן מיוחד, שלא יבלבלו אותו המונעים. והזמן הוא בלילה, שאז הכל ישנים. והמקום הוא בדרך יחידי... ואז יכול לפנות לבו מכל וכל, ויכול לבוא לביטול כל הישות".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, נב)

בתחילת שנת תקס"ג חזר מוהר"ן מרבינו הקדוש, כשבאמתחתו העצה הגדולה – "המעלה העליונה והגדולה מן הכל" – עצת ה'התבודדות'. והתחיל לכסוף מאד שיקיים זאת כראוי... ונתייעץ בדעתו שהמקום המובחר לפניו לקיים זאת כראוי הוא רק מחוץ לעיר, כי שם יהיה ביכולתו למצוא מקום פנוי ומוצנע שאין הולכים שם בני אדם, ושם יהיה ביכולתו לפרש לפני השם יתברך את כל אשר עם לבבו, ולהתפלל ולצעוק ככל חפצו, ולא יהיה לו שום בלבול משום דבר. אבל מחמת שנתירא מאד שגם בזה יתפרסם הדבר, כי הלא יראוהו שהוא יוצא מחוץ לעיר... ונסכמה עצתו שהזמן המובחר לזה הוא בלילה, כי באישון לילה ואפילה, בעת שבני אדם ישנים, אז יצא לשוח בשדה, במקומו אשר יבחר לו שם, ולא ידע מזה שום אדם" (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן אות ה). ואכן, כך עשה.

"באותו היום בא אל אדמו"ר זצוק"ל, והוא כיוון ברוח

רבי אלעזר מנדל קוסטנטינר

שנים ארוכות השתוקק להיות בציון רבינו. ואכן, מיד עם קריסת מסך הברזל היה בין הראשונים שנסעו לאומן. גם בשנותיו האחרונות, כשהיה מרותק לכסא גלגלים ומוקף יסורים, זכה להגיע בכל ראש השנה לאומן, כשבמשך הנסיעה הוא דבוק בספריו, לומד ומתפלל מתוך ישוב הדעת מופלאה.

אחד העובדים בבית האבות בו שהה בשנותיו האחרונות, סיפר, שביקש פעם ברכה ממנו שיזכה לצאת מסבך חובותיו. השיבו רבי אלעזר מנדל: "תהיה עבד ה', והרי הלכה היא ש'מה שקנה עבד – קנה רבו, כך כל החובות שלך יהיו שייכים לה' יתברך והוא בודאי יטפל בהם".

ככ"ו באדר תשס"ב, נסתלק לעולמו ונטמן בהר הזיתים.

"קידוש החודש": מוצאים בתוכנו נקודה טובה קטנה שמקדשת אותנו.

(עפ"י ליקוטי הלכות, השכמת הבוקר א, יב)

תפילות" ואומר את התפילה שעל התורה שנאמרה, כאשר לימדנו רבינו "לעשות מהתורות תפילות".

חבריו הכירו בגדולתו, וידידו רבי שמואל שפירא היה נוהג לתת לו "פדיון" בחצות הלילה, כדי שיוכיר אותו. רבי אלעזר מנדל היה אף הוא נוהג לרבי שמואל, שיוכיר גם אותו. והיה זה ביטוי להערכה ולאהבה הגדולה שביניהם. כשהגיע אחד האדמו"רים הידועים לירושלים לאחר השואה, הלכו רבים להתברך מפיו, כששאלו את החסיד הנללב רבי דוד שכטר מדוע אינו הולך לאדמו"ר להתברך, השיב: "הרי מהי גדולתו של האדמו"ר? אינו אוכל ואינו שותה, פורש מתענוגי העולם הזה ועובד את ה' באמת. הנה יש לנו את אלעזר מנדל, שיש בו את כל אלו; ועוד מעלה יתרה לו, שהוא מקושר לרבינו הקדוש. אליו אני פונה ומתברך".

עונת חן שרתה תדיר על פניו, וכל הנהגותיו היו כשל חסיד ברסלב אמיתי, כזה הבורח מן הכבוד המדומה ומעיני הציבור. הוא עבד את בוראו בכל ליבו ונפשו, ללא שאיש יראה או יבחין. הדבר לא מנע ממנו לעסוק בקירוב נפשות, ולא אחד ולא שניים הוציא אל היערות, להטעימם מאור ההתבודדות.

הוא קיים את מאמר חז"ל "סייג לחכמה שתיקה" והתרחק משיחה בטלה וכל דיבור שאין בו צורך לעבודת ה'. היה שש כמוצא שלל רב על כל "אמן" ו"יהא שמיה רבא" ואוהב את העבודות הפשוטות, אשר הן ששעשועיו יתברך.

נולד בעיר הקדוש צפת בי"ג באלול תרס"ט לאביו הרב משה אהרן מחסידי לעלוב, שקרא לו על שם הרה"ק רבי אלעזר מנדל מלעלוב.

בגיל ילדות נפטרה עליו אמו, ומאו גדל בבית היתומים "דיסקין" שבירושלים. הודות לכך, התגלגלה התקרבותו לחסידות ברסלב. בעודו צעיר לימים היה מבקש ה' ומחפש דורש אחר יראי ה' וחושבי שמו, להתבשם במחיצתם ולהתעלות בעבודת ה' יתברך.

כך הלך ממקום למקום ותר אחר שאהבה נפשו: התקרבות אמיתית לה' יתברך, עד שזכה להכיר את החסיד המופלא רבי אפרים מלעלוב מופלין. רבי אפרים מלעלוב הטעימו ממנו ה"נחל נובע", מאורו של רבינו הקדוש, והכניסו לפני ולפנים אל היכלו של צדיק. רבי אלעזר מנדל המבקש והמחפש, דבק בכל נפשו ברבינו ובדרכו הקדושה והחל עובד את בוראו במחיצת חסידי ברסלב שבירושלים: רבי הירש לייב ליפל, רבי שמואל שפירא ועוד, כשהוא חובר אליהם בלימודם בספרי רבינו. כשעלה החסיד המופלג רבי אברהם שטרנהרץ לירושלים, נקשר אליו רבי אלעזר מנדל בעבודתו אהבה וקיבל ממנו הרבה שיחות קודש והתעוררות לעבודת ה'.

הפשיטות והתמימות היו נר לרגליו – לקיים את דברי רבינו כפשוטם, ללא שום חכמות כלל; לאחר שיעור שנאמר בספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן", הבחין בו מאן דהוא, כשהוא חומק הצידה, ופותח את הספר הקדוש "ליקוטי

הנקישות בלילות פסקו

אין מילים שיכולות לתאר אפילו במקצת את הצער ועוגמת הנפש שנגרמה לחסידים המועטים שחירפו נפשם כדי להגיע עד לכאן ממקומות נידחים ביותר ואף מטשקנט הרחוקה, ולבסוף גורשו כלעומת שבאו.

אבל כח הצדיק התחיל לפעול, דברים מסתוריים ומוזרים פקדו את הגוי, במיוחד היו אלה נקישות בדלת בשעות הקטנות של הלילה, שהפריעו לשנתו של בעל הבית, וכאשר קם לבדוק מי הוא הדופק בדלת לא מצא אף אחד!!!

כאשר התלונן במשרדי הממשלה על הדפיקות, שלחו מספר סוכנים שילווו במקום, ולמרבח ההפתעה גם הם אישרו שאכן דפיקות מוזרות ובלתי מובנות מתרחשות כמעט מדי לילה - - -

שמועות התפשטו בין תושבי אומן שהבית מכושף, וכי העובדה שהגוי מונע מהיהודים להכנס למקום מביאה עליו צרות גדולות. הגוי לא הצליח להתגבר על חרדותיו, ולאחר שנה רצופה בה נמשכו הדפיקות ולא פסקו, מכר את הבית לגוי אחר, שלא שיתף פעולה עם הממשל ולא מנע משום יהודי להכנס לחצרו ולהשתטח על הציון במשך כל שעות היממה.

למרבח הפלא פסקו הדפיקות, ואיתם - כל התופעות המוזרות...

שנים עברו ובשנת תשי"ח פגש הרב יעקב חיים רוטנר כמה יהודים מתושבי העיר שהחזיקו בידם את הצו המורה על מכירת הבית לגוי, הללו סיפרו לו כי הם עצמם שמעו מהגוי את התיאור המצמרר על הדפיקות המפחידות והביעו את שמחתם על האפשרות לגשת לציון הקדוש.

לילה לעבר חצר הגעגועים במעלה רחוב בילינסקי, כשהם נאלצים פעם אחר פעם לשוב על עקבותיהם, לאחר שבעל הדירה הגוי גירש אותם מחצרו תוך איומים במסירה לידי הג.ג.ב.

וכיצד הגיע הגוי הרשע למקום קדוש ונורא כזה? היה זה עם תום הכיבוש הנאצי, בית העלמין שבמקום נחרש, המצבות נעלמו, והשלטון חילק את השטח ל'חלקות' עבור בניית בתי מגורים. החסידים מיהרו לשלוח את ר' מיכאל הגר שקנה את החלקה בה עמד מלפנים האהל, ורק הבסיס הנמוך שלו נשאר שלם. הוא בנה את הבית באופן שהקבר יישאר בשלימותו צמוד לחלונות הבית הנבנה, כך שלא תתכן שום בניה על גבי הציון הקדוש.

הבניה עדיין לא הושלמה כאשר נודע לאנשי השלטון, שרצו למחוק כל זכר ליהדות ולחסל את תופעת הביקורים התכופים במקום, כי החסידים הערימו עליהם והצליחו להעביר את המקום לאחד משלהם. בתגובה, הם איימו על ר' מיכאל, וכפי עדותו של הרב רוטנר (בספרו "זכרון חיים") אף הוציאו צו רשמי המורה לו למכור את הבית לגוי. אותו גוי היה נאמן לפקודות שקיבל ואף הוסיף ו'החמיר' מעצמו עד שהצליח למנוע את ההשתטחות הנכספת על הציון.

הטרגדיה הנוראה של העולם היהודי בשנות השואה האכזרית לא פסחה על רוב יהודי אוקראינה, שבמשך תקופה ממושכת חיו בצל המגף הנאצי שטבח בהם ללא רחם ומילא את העיירות בקברי אחים מדממים.

אולם, בעוד בשאר חלקי העולם החלו יהודים להתאושש ולהתחיל חיים חדשים, ישיבות חדשות הוקמו ובתי הכנסת התמלאו אט אט - שונה לגמרי היה מצבם של היהודים שנשארו מאחורי מסך הברזל הסובייטי; לגביהם הומרה השואה הגשמית, בשואה רוחנית שמחקה כל זכר ליהדות וגרמה להתבוללות המונית של מיליוני יהודים בעם הרוסי.

שרידים מועטים בעלי מסירות נפש נשארו ביהדותם וניסו בכל דרך לקיים חיים של תורה ומצוות בתנאים על-אנושיים. ביניהם היו חסידי ברסלב ששתו את כוס התלאות באופן מיוחד, לאחר שהקלוזי שלהם באומן הולאם ע"י השלטון, עובדי ה' המופלגים שבהם נשלחו לסיביר, אהל הציון הקדוש נהרס עד היסוד בידי הנאצים - ובסוף הורחקו על כרחם ממקור חיותם, ציון רבינו הקדוש באומן, והתפרזו במרחבי ברית המועצות הענקית.

אך את הלב הבער שלהם אי אפשר היה להשקיט; מדי פעם עשו דרכם לעיר אומן, מוגששים באישון

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

באיזו שנה נולד רבינו?

תשובת הר"ר שמואל נחמן גודלכסקי:

ניסוח יותר נכון של השאלה תהיה: כמה שנים חי רבינו? כך נדע באיזו שנה נולד.

בספר חיי מוהר"ן (קד) כותב מוהר"ת בוז הלשון: "וכל שנותיו היו כפי הנשמע, בערך ארבעים שנה פחות מעט [דהיינו שלשים ותשע חצי]. כי בשנת הארבעים נפטר ונסתלק למעלה למעלה, בירח האיתנים, בחג, ביום שלישי, יום רביעי של סוכות, ה"י תשרי תקע"א, באומן העיר אשר בחר בה בחיים חיותו לשכב שם, כמבואר במקום אחר. ואחר כך שמעתי ששנותיו לא היו כי אם שלשים ושמונה שנה וחצי. וכפי הנראה כך האמת".

מה שברור על פי שתי הדעות הוא, ששנת הפטירה היתה בשנת תקע"א. ואם כן, לפי הדעה השניה שימי חי רבינו היו שלשים ושמונה שנים, נמצא שלידתו היתה בשנת תקל"ב. וזוהי הדעה הרווחת כיום.

אולם, לפי הדעה שרבינו חי כמעט ארבעים שנה, לידתו היתה בשנת תקל"א. וכן כותב רבי אברהם ב"ר נחמן בספרו 'כוכבי אור'. והוא מביא לזה סימוכין על פי דברי הוזהר (בהקדמת התיקונים) שבשנת ה' תק"ל יתער פורקנא [תתעורר הגאולה] וכו'. וזו לשונו (שיחות וסיפורים, מב): "כי כפי ששמעתי מאבי ז"ל, ששמע מפי מוהר"ת ז"ל, מכוון יותר הגרסא המובא בספר חיי מוהר"ן שהיתה הולדת רבנו ז"ל בשנת תקל"א בחודש ניסן. ואשר לפי זה היתה הורדת נשמתו לזה העולם בסוף שנת תק"ל הני"ל".

מסקנה ברורה אין לנו בזה, וגם הסתירות בזה עולות מאליהן, כי מה שכתוב בחי"מ על הדעה השניה "וכפי הנראה כך האמת" סותר את קבלת רבי אברהם ב"ר ששמע מאבי ששמע מפי מוהר"ת כנ"ל. ופלא הוא שראב"ן בעצמו כותב במקום אחר (הכמה ובינה, לה): "שנולד בניסן תקל"ב, שעל זאת הגרסא כתב מוהר"ת שכך הוא האמת".

מה שכן ברור לכל הדעות הוא, שלידת רבינו היתה בשבת ונכנס לברית מילה בשבת הגדול, כמו שכותב מוהר"ת (חי"מ שם): "לידתו היתה בקהילת קודש מו"ב, ונכנס לברית מילה בשבת הגדול". לפי זה יש שרוצים להסיק שלידתו היתה בשנת תקל"ב, שאז היה ר"ח ניסן בשבת, וכמו שהוסיף המגיה בחי"מ שם בסוגריים: "וידוע כי בשנת תקל"ב היה ראש חודש ניסן בשבת, וזה היום שנולד בו רבנו וזכרנו לברכה לשני הדעות הני"ל". אולם, אין בכך ראייה כלל, היות וגם בשנת תקל"א חל ר"ח ניסן בשבת. (וכמוכא לא שייך כלל לומר שיש מחלוקת על שנת הפטירה, שהיא מפורשת בחי"מ ובימי מוהר"ת).

לחידודא

חידון השנוע לעצירים

חידה מס' **140**

מתי התחיל רבינו לספר את סיפור שבעת ה'בעטלערס'?

הפתרון לחידה מספר 139

מהם שלושת הדברים העיקריים בהשאת רבינו?

1. להתאסף בראש השנה באומן.
2. להדפיס את ספרי רבינו ותלמידיו.
3. להדליק נר תמיד על ציון רבינו.

(כוכבי אור, אנשי מוהר"ן מז)

זכה בהגרלה לחידה מס' 138

חיים וייספיט, רח' ריב"ל, בית שמש

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחינת התשובה, תקשו 1-9-2-1 ותשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ש"ח

איפה יש עוד חמץ שצריך לבער?

הרב שמעון טייכנר

הנה חג הפסח מתקרב והכל מתכוננים לחג, אך כשהוא מגיע, הוא עובר כל כך מהר עד שאומרים חבל שהחג עבר. אבל אם זוכים להתכונן כראוי, החג לא עובר – החג נכנס; כל יום שעובר נכנס בנו עוד יום מהחג. גם ימי הכנה יש בהם אור גדול למתבונן. בכל אופן, ככל שנכין כלים, כך האור של החג ישאר איתנו לכל השנה.

יש לנו שתי מצוות עיקריות בחג הפסח: ביעור חמץ ואכילת מצה. לא די שאדם לא יאכל חמץ בפסח, אלא גם צריך לבער אותו שלא ימצא כלל. זה הכלי לאור של פסח. האור של פסח הוא היציאה לחירות.

"בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". כלומר, חג הפסח הוא לא זכר למאורע שקרה לפני הרבה שנים, אלא זהו אור שיורד כל שנה מחדש, וגם עכשיו אפשר לצאת ממצרים.

וכי אנחנו עכשיו במצרים? שאנחנו צריכים לצאת משם?

אלא אומרים חז"ל, שכל הגלויות נקראות על שם מצרים, כיון שהם מצרים לישראל; וכל יהודי שנמצא בצער כאשר הוא לא יכול לבטא את עצמו, או שאינו יכול לחיות כמו יהודי, אז הוא נמצא בגלות מצרים. אך כשהוא יוצא מכל דבר שעושה לו צער, כמו תאוות וכדומה, שמונע ממנו להתעלות, אינו הוא יוצא לחירות. זה מה שעושה האור של פסח. אבל אדם שלא מקיים את המצוות של פסח, אין לו את הכלים לאור הזה, וממילא אינו יוצא לחירות. רק אדם שמקיים את מצוות החג כהלכתו הוא זה שזוכה לצאת ממצרים.

כשאדם עושה את העבודה הפיזית הקשה של ביעור החמץ, הוא גם מנקה את עצמו מהחמץ הרוחני. העבודה הקשה של ביעור החמץ היא זאת שנותנת לאדם את האפשרות לצאת לחירות בליל התקדש חג.

מהו החמץ הרוחני שאותו צריך לבער עוד לפני פסח?

אומר רבינו בליקוטי מוהר"ן ח"א תורה ה': "צריך לפנות את המוחין מן המצוות היציגיות ומן המצוות זרות והחמץ – שלא יחמיץ את חכמתו בחכמות היציגיות ובתאוות". כל חכמה שאיננה חכמת התורה, נקראת חכמה יציגית. נשאלת השאלה, אם לא ילמדו למשל את חכמת הרפואה, איך יהיו רופאים? התשובה היא, שאם אדם לומד רפואה כאמצעי לעזור לחולים, זה בסדר. אבל אם אדם לומד זאת לשם הלימוד, הרי זו חכמה יציגית.

מכל מקום, אין חכמה כחכמת התורה, וזה הדבר היחיד שהנשמה צריכה. שאר הדברים הם אמצעים לעבודת ה'; וכאמור אם לומדים אותם לשם החכמה, הרי הם "מהמיצעים" את המוח והאדם מאבד על ידם את האפשרות להתקדש, מכיון שכל דבר שנכנס למוח מגיע אל הנשמה, וכשאדם לומד תורה הוא מכניס מוון לנשמה, אבל אדם שהושב על חכמות אחרות מחוץ לתורה הריהו מקלקל את נשמתו.

אדם צריך לדעת שהוא ירד לעולם הזה, שהוא עולם מלא נסיונות, והוא צריך כל הזמן להלחם עם המחשבות הזרות ולפנות אותם ממוחו, שלא להחמיץ את נשמתו.

הזמן נלקות את המוח מכל אותן מחשבות, הוא דוקא בערב פסח. בזמן שאדם מנקה את ביתו מחמץ, הוא מנקה גם את מוחו. זו גם הסיבה שהניקיון בפסח קשה יותר מנסתים ניקיון במשך השנה – כיון שזה מה שמכשיר אותנו לקבל את האור של פסח.

(מסובך מחור שיחוח של הרב שמעון טייכנר. ניתן להאזין לשיעור המלא במסגרת השמע של 'אוצרות ברסלב': 02-9950000, עברית, שיעורים, עניני דיומא, פסח וא"כ, 2-1-5)

הקב"ה עדיין אוהב אותך

עבירה מטמטמת לבו של אדם (יומא לט), ובפרט מי שהירבה פגמים וחטאים, עד שנדמה לו לפעמים שהוא כל כך רחוק מהקב"ה עד שאינו חפץ בו עוד, כך שאין לו חשק וקשה לו מאוד לשוב לדרך הישרה.

אבל האמת היא, שכל יהודי באשר הוא, יש בו נשמה קדושה והרבה מעשים טובים ונקודות טובות, והוא חביב מאד לפני הקב"ה כמו שאמרו חכמינו על ישראל עם הקדוש: "אפילו ריקנין שבך, מלאים מצוות כרימונו" (עירובין ט"זא).

זו אם כן עבודתם של הצדיקים, שהם מחפשים ומבקשים את הטוב שיש בכל יהודי, אפילו הגרוע שבגרועים, כך שיוכלו לאהוב אותו ולהתקשר אליו, והם מודיעים לו ומאירים לנשמתו שלמרות כל מה שעבר, השי"ת אוהב אותו חפץ בו, ומחכה ומצפה לו שישבו בתשובה.

עבודה זו אנו מוצאים במשה רבינו, שגם אחרי שחטאו ישראל בעגל, מסר נפשו עבורם, כפי שאמר לה': "אם תשא חטאתם – ואם אין, מהני נא" (שמות לז). הוא גם אסף את כל הטוב שיש בכל אחד מהם, כדי שיוכל להתחבר עמו ולאהוב אותו, כך שגם הוא יוכל לשוב להשי"ת.

בכך פתח להם משה רבינו את הדרך לתשובה ולתיקון, עד שזכו לבנות את המשכן, שעל ידו שבה השכינה ושכנה בתוכם – כמו שנאמר בפתחה לצו עשיית המשכן: "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם" (שמות לה) – על ידי שאסף אותם וחיבר את עצמו אל הטוב ואל הקדושה שיש בכל אחד ואחד מישראל בלי יוצא מהכלל.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב, פג)

ההרשמה
למגוון
מסלולי הקיץ
בעיצומה!

דרך צדיקים

02-5410100
www.zadikintours.com

לאן שתרצה
לטוס בעולם
הכל בטלפון אחד!

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן
מוקד הישועות 1-800-81-81-81
להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
לישועה והצלחה, לרווח פרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים											
אשדוד הרב יונה לייב לבל חי' נשיא מוסדות עטרת צדיקים ביח"ל הכל הבעש"ד בריסלב אשדוד תרם והפיץ 1000 גליונות לעי"נ יונה לייב ב"ר חיים משה נחמיה נלביע ב"ר ניסן תשכ"א תנצב"ה. זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לתברך בכל מילי דמיטב	צפת - עמנואל הרב אברהם שלמון חי' תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבן ישראל מאיר שיחי' ולהצלחת חיאל בן מרים ומחונת הרב משה עודד כהן חי' תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסין הבת שתיחי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לרם לראות רב נתח דקדושה	עמנואל הרב ישראל בארי חי' תרם והפיץ 500 גליונות לעי"נ האשה לבנת בת מרים ע"ה תנצב"ה. זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	עמנואל הרב ישראל אייל אהרן חי' תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת נישואי הבת שתיחי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הרב נתן וסטיין חי' תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו משה נ"י זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	צפת הרב משה נתן קריג חי' תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו צבי נ"י זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הרב אח"ר פוחלך חי' תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	בית שמש הרב אברהם שמאל דודיק חי' תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	בית שמש הרב אב"ד חיים לבנוש חי' תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתיחי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	ירושלים הרב פנחס קפלמנר חי' תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתיחי' זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לראות רב נתח דקדושה	בני ברק עזרא בן מרגלית תרם והפיץ 500 גליונות לזכות הישועות זכות ההפצה וזיכוי הרבים יעמוד לו לתברך בכל מילי דמיטב	

התחדשות הבריאה, ראש השנה למלכים
ראש חודש ניסן באומן
בסטנדרט שירות אירופאי

מגוון מסלולים < אפסחות לטיסות משלבות > נסיעות פנים < אש"ל מלא ברמה גבוהה > מחירים משתלמים במיוחד!

רד מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופני: 02-800-80-80

אירופנים